

ПОКЛИК - Джерело

Написав Вікторія Шупортяка
Вівторок, 27 грудня 2011, 09:00

Коли ти дивишся в блакитні очі неба,
Коли ти подихом своїм торкаєш вітер,
Коли вдихаєш надвечірню ніжність квітів:
Згадай про Того, Хто це все створив для тебе.

Коли ти слухаєш мелодію світанку,
Ранкову свіжість п'єш вустами, ясно-синю:
Подякуй Господу - схили свої коліна,
За цю можливість відчувати подих ранку.

Коли широко й рівно шлях твій пролягає
Серед чудових видів Божого творіння;
Послухай серце і спитай своє сумління:
За що тебе Святий Господь благословляє?

Для чого ти живеш у цьому світі білім?
Навіщо ця краса земна навколо тебе?
Щоб ти задовольняв лише свої потреби?
І щоб безцільно марнував свій час і сили?

Чим Господу віддячив ти за Його милість,
За те що маєш ти чудовий дар – спасіння.
За те що Божий Син в покорі і смирінні
Віддав життя щоб двері в рай тобі відкрились?

Коли в молитві ти до Господа приходиш,
Щоб дякувати Йому і, часто, щоб просити,
Згадай: ти також маєш поклик в цьому світі -
Любити й віддавати все, що тільки можеш,

Як віддавав Ісус. З відкритим щирим серцем.
Світи, як сонця промінь, доки маєш сили.
Христос в стражданнях дарував Свою нам милість,
А ти в безпечному житті будь милосердним.

Ісус сказав: "Піклуйся про ближнього щоденно,
Голодних накорми, дай спраглому напитись,
Дай хліба для душі, навчи в любові жити.
Що ближнім ти зробив, це ти зробив для Мене..."

Коли ти чуєш крик відчаю і безсилля;
Коли ти бачиш очі, повні сліз і болю;
Відчуй, чиясь душа, мов птаха, що в неволі
З надією до тебе простягає крила.

Не залиши той поклик. Пригорни до себе

П О К Л И К - Джерело

Написав Вікторія Шупортяка
Вівторок, 27 грудня 2011, 09:00

Ту птаху. Душу ту зігрій теплом, любов'ю.
Віддай шматочок свого щастя і спокою,
Хай і вона побачить блакитні очі неба!